

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

Kinh Tăng Chi số 153

KALAMA tri ân bạn dieulienhoa67 ghi chép.

[12/07/2023 - 12:46 - dieulienhoa67]

Hôm nay chúng ta học Kinh Tùy Niệm Xứ, tức là 6 pháp tùy niệm - Anussati. Dịch giả Tàu thì có thông lệ trong dịch thuật. Từ nào thường dùng với nghĩa nào thì sau này gặp chữ đó họ cứ mang ra dùng, trong khi 1 chữ Pali khi chia ra theo ngữ cảnh có thể có nhiều nghĩa. Nên họ dịch Anussati là tùy niệm, nhưng nghĩa chính xác là thường niệm, là đề mục người tu Phật nên thường xuyên suy niệm.

Tại sao nên thường niệm những đề mục này? Vì 4 đề mục hộ thân, hành giả tu chỉ/Quán tin Phật thì mỗi ngày trước khi hành thiền/ngủ nên niệm - Anurakkhaka kammathana. Niệm Phật, nhớ nghĩ đến Phật, đến cái chết, thân bất tịnh và tử bi Quán - là rải tâm từ bi lân mẫn cho vô lượng chúng sinh.

03:02

[13/07/2023 - 06:33 - dieulienhoa67]

0 phân biệt phương hướng, chủng loại, 0 hạn chế ranh giới giới tuyến, 0 phân biệt, gọi là 4 đề mục hộ thân = niệm Phật, niệm sự chết, bất tịnh quán, tử bi quán. Ở đây 0 có nghĩa mình niệm cái này như thần chú rồi tai qua nạn khỏi, tật bệnh tiêu trừ, gia đạo bình yên như ý. Mà niệm 4 cái này bản thân mình được sự bình tâm, có sự hộ trì của chư thiên do các chúng sinh sống quanh mình cũng thương mến mình. Kể cả các loài thú dữ, nếu mình 0 bị trọng nghiệp và với tâm từ bi đúng mức >> mình có thể chiêu mộ, cảm hóa được. Hộ thân ở đây là bản thân mình có sự bình tâm trước, đừng trông đợi chuyện gì đó từ bên ngoài kéo có lúc thất vọng. Rồi hỏi sao niệm mà vẫn vẫn cắn, cọp vẫn rượt thì có thể do trọng nghiệp, do oan trái, do từ tâm chưa đủ, hoặc do thực phẩm mình ăn vào ... Nên trong Kinh nói Tỳ Kheo, người tu tập 0 kén chọn chay hay mặn, tuy nhiên, trong 1 số trường hợp ăn mặn thì sẽ có mùi (mồ hôi) 0 thân thiện với nhiều loài chúng sinh. Vd với thú dữ hay 1 số loài phi nhân, họ 0 hoan hỷ. Chú giải Kinh Trường Bộ Atànàtiya Sutta. 6:39

[14/07/2023 - 09:22 - dieulienhoa67]

Phải nói ra luôn cái gốc như vậy. Quay lại với 6 đề mục thường niệm Phật Pháp Tăng Thí Giới Thiên. Nhiều người thấy lạ là sao Bắc ông, nhất là bên Tịnh Độ, họ coi trọng việc niệm Phật mà sao bên Nam Tông lại coi trọng 4 Niệm Xứ, niệm hơi thở. Phải nói rõ là do 0 chịu học Giáo Lý. Niệm Phật theo kinh điển truyền thống, đặc biệt là theo dẫn giải của bộ Thanh Tịnh Đạo thì là cả 1 pháp môn thâm sâu ghê gớm chứ 0 phải đơn giản là réo tên, tuyên xưng Phật hiệu, hồng danh Phật ngoài miệng. Mỗi hồng danh của Đức Thế Tôn, Pháp Bảo, Tăng Bảo đều cần phải suy ngẫm ý nghĩa. Cái này chúng tôi đã giải thích rồi, bà con xem lạ trong quyển Thanh Tịnh Đạo phần 2 - Định. Niệm Phật là hiểu từng ý nghĩa mỗi hồng danh. VD như Phật là người thức dậy từ giấc ngủ vô minh, 0 còn tiếp tục chiêm bao mộng mị, hoang tưởng, vọng tưởng điên đảo mộng tưởng, ngộ nhận nữa. Chánh Đẳng Chánh Giác là tự mình giác ngộ (Sambuddho) mà còn samma là hoàn toàn viên mãn, toàn hảo, toàn tập/bộ, triệt để. Phật Độc giác cũng là vị tự ngộ nhưng 0 viên mãn rốt ráo. Ngài ấy chỉ thấy ra rõ ràng con đường dẫn đến sanh tử/giải thoát. Chỉ vậy thôi. Còn những chuyện ngoài ra thuộc về thế trí >> vị Độc Giác có hạn chế. Còn vị Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác thì samma nghĩa là hoàn hảo, viên dung 0 sót 1 cái gì. 9:54

[15/07/2023 - 06:05 - dieulienhoa67]

Điều gì Ngài cũng biết: Đạo giải thoát, con đường dẫn đến sanh tử, hội nhập 3 giới 4 loài, 5 thú, 6 đạo, những chuyện thế tục của đời, những gì chúng sanh thấy nghe ngửi nếm đụng, Ngài biết hết. Kinh Trung Bộ nói như vậy. Chữ Chánh Đẳng Chánh Giác là như vậy. Samma Sambuddho là Tự Ngộ Hoàn Mãn Cụ Túc.

Thiện Thệ: đi trên con đường Parami tốt đẹp dẫn đến Phật Đạo. Khi thành Phật rồi thì chỗ mà Ngài sẽ tới chính là Nibbana. Ngài đi trên con đường đẹp tới 1 chỗ đẹp. Thệ là đi mà 0 quay về = giải thoát.

Thế Gian Giải: cái gì trong thế gian này ngài cũng biết hết, 0 sót điều gì.

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

Vô Thượng Sĩ: 0 ai trên Ngài hết. Chư Phật là bằng nhau, 0 hơn hay kém nhau tuy là có thể có những nét khác biệt do khác nhau về quá trình tu tập ... Thời kỳ hóa độ và xuất hiện có thân tướng lớn nhỏ khác nhau 1 chút nhưng 80 tướng phụ, 32 tướng tốt, toàn bộ Phật trí/ Đạo nghiệp/ đức hạnh/ cõi tâm linh chư Phật 3 đời 10 phương thì giống nhau như 2 giọt nước. Các vị Phật đều có 32 hảo tướng nhưng nét mặt mỗi vị khác nhau, có thể hình dung như các hoa hậu, tài tử minh tinh, người đẹp trai thì nhiều, nhưng 0 có cái đẹp nào giống nhau. Do tâm tư các ngài khi hành thiện Parami để chứng Phật 0 giống nhau>> gương mặt các vị Phật 0 giống nhau. 12:53

[16/07/2023 - 05:07 - dieulienhoa67]

Nhiều khi nói các cặp song sinh giống nhau nhưng thực ra nhìn sơ thì giống, nhìn kỹ sẽ thấy có nét khác.

Thiên Nhân Sư: Làm thầy trời và người. Các vị Phật Độc Giác bằng nhau, cũng là bậc cao nhất trong tam giới nhưng 0 làm thầy dạy người khác được. Ngài ấy tự mình giải thoát nhưng để thấu suốt căn cơ cỡ tánh của 3 giới 4 loài từng chúng sinh, biết rõ cúng sinh nào đã tu tập đến đâu, thiện ác thế nào, nói gì cho hợp với họ thì Phật Độc Giác 0 làm được. Ngài Sariputa là đệ nhất trí tuệ nhưng cũng rất chùng mực, hạn chế trong việc thấu suốt tâm lý chúng sinh. Về khoản này thì chư Phật Chánh Đẳng Chánh Giác vô song, vô thượng, 0 ai bằng. Các Ngài có thể thấu suốt 1 chúng sinh từ đâu đến, tu hành vô lượng kiếp như thế nào, nói gì cho hợp với người đó. Còn Ngài Sariputa, Phật Độc Giác nhìn 1 người biết cách đây 3000 đại kiếp họ tu làm sao, thích Abhidhamma hay Luật hay Kinh, Ngài biết hết, nhưng trong số các thiện căn trùng trùng ấy, nói gì cho hợp thì 0 làm được. Cũng chỉ là may rủi. Biết người này thích Kinh, Luật, hay Luận, giáo lý duyên khởi, ..., nhưng để chọn đúng cái mà bắt đầu, mà giảng cho họ chứng đắc thì gặp khó. Đức Phật oàn Giác thì 0 gặp chuyện hạn chế đó. Nên gọi Phật Toàn Giác là Thiên Nhân Sư. 0 có người nào mà Ngài 0 biết.

Thế Tôn - Bhagavà: Cụ Thoại Đức Giả, người có đủ đức lành và phước lành. 0 có gì trên đời mà hay, tốt, đẹp mà Đức Phật 0 có. Về nhân lành lẫn quả lành. Nhân lành (Parami) bố thí, tri giới, kham nhẫn, thiền định ... thì Ngài đã tu quá lâu rồi, 0 ai sánh bằng chư Phật về nhân lành. Chính vì vô địch trong nhân lành >> vô thượng trong quả lành. Vd nói Ngài Sivali là đệ nhất tài lộc, Ngài Sariputa là đệ nhất trí tuệ, Ngài Kassapa là đệ nhất đầu đà, Ngài Anan là đệ nhất đa văn ... Tất cả những đệ nhất ấy, so với Đức Thế Tôn thì chỉ là 1 phần rất nhỏ. 17:10

[17/07/2023 - 06:31 - dieulienhoa67]

Trong Kinh nói chỉ trừ ra 1 vài lần đặc biệt do nghiệp xấu quá khứ mà Thế Tôn phải trải qua phút giây hơi thiếu thốn, như nhập hạ ở nơi có sự cúng dường 0 đầy đủ, hoặc có những buổi đi độ sinh mà Ngài ăn những món hơi khó nuốt, còn lại thì 0 ai được như Ngài, từ lúc Thành Đạo dưới gốc Bồ Đề >> khi Nibbana, trong từng bữa ăn chư Thiên đều quan tâm và cúng dường thiên thực đến Ngài, dù mắt thường 0 thấy. Nên nói rằng Ngài là Đấng có đủ đức lành và phước lành - Bhagavà, là người có phần có phúc 0 ai bằng. Nếu dịch chữ Thế Tôn thì chưa chính xác, 0 nói hết nghĩa của từ Bhagava. Đó là niệm Phật. Niệm xa hơn nữa là vì sao Thế Tôn có đủ những phẩm chất đó. Là do Ngài có lòng đại bi, thương xót muôn loài. 0 muốn sớm giải thoát mà muốn tu tập Parami đủ để thành Phật, tế độ muôn loài. Khi có đại bi thì nghĩ ra cách thể hiện lòng Đại Bi ấy >> Đại Trí. Chính vì Đại Bi và Đại Trí ấy, trải qua vô lượng kiếp >> nhân vật/cách như chúng ta được thấy. Vị thành tựu các hồng danh như vậy, 0 phải là mỹ hiệu, cái danh gọi cho vui mà chính là đức lành của 1 vị Phật Chánh Đẳng Giác. Khi niệm tưởng về Đức Thế Tôn là niệm tưởng như vậy. Là đáng cái gì cũng biết, ai Ngài cũng thương, đức lành nào Ngài cũng có. Chứ 0 phải niệm Phật như 1 ông thần ban phước tha tội là sai. Phật là Đấng mà mình tưởng niệm để mình bắt chước học hỏi chứ 0 phải là 1 đối tượng siêu nhiên huyền hoặc để mình kính sợ, nhờ cậy, thờ cúng cách vô lối.

Niệm Pháp: là suy tưởng về những khía cạnh đức lành của Phật Pháp, Giáo Pháp. 20:18

[18/07/2023 - 07:18 - dieulienhoa67]

Phật Pháp, Giáo Pháp 0 phải là những tác phẩm mà chư Phật tạo ra, mà từ muôn thuở muôn đời là nguyên tắc, luật của vũ trụ, nếu tu tập đúng theo Bát Chánh Đạo thì sẽ được giải thoát Nibbana, tu sai Bát Chánh Đạo thì 0 giải thoát được. Chư Phật là bậc phát hiện ra quy luật ấy. Khi niệm ân đức

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

Pháp là mình niệm những khía cạnh, nguyên tắc trong lời dạy của Phật, vd như Phật Pháp, Giáo Pháp được chư Phật khéo thuyết giảng. Khéo là sao? Là chính vì Phật Trí các Ngài thấy rõ căn cơ của chúng sanh nói điều hợp lý. Các Ngài 0 nói dư/thiếu, chỉ nói đúng yếu điểm chúng sinh để họ đắc chứng dễ dàng, mau chóng, hiệu quả >> Khéo nói.

Nội dung Giáo Pháp chư Phật đòi hỏi chúng ta phải tự mình tu chứng thể nghiệm, 0 ai tu giùm được. San = Saka = Sayang = tự mình. Chư Phật ra đời có thuyết giảng thế nào đi nữa, 1 vị Thanh Văn muốn đắc Đạo thì phải tự tu tập trước đó nhiều đời. Chư Phật ra đời như gà mẹ mổ giúp gà con cái trứng để gà con nở ra. bản thân con gà con cũng phải đủ ngày/ tháng/ lực để nở. Còn nếu chưa đủ ngày tháng để nở thì gà mẹ có mổ giúp cũng 0 được. Vd đây là trong Kinh nói. Sanditthiko là mỗi người phải nỗ lực tự thân, chư Phật chỉ hỗ trợ chứ 0 làm thay hay đạo diễn toàn bộ cho 1 người vô duyên, vô phúc, vô trí, vô hạnh đắc chứng giải thoát là 0 được. Các Ngài chỉ hỗ trợ, chỉ lối dẫn đường cho mình.

Akaliko là gì? 23:29

[19/07/2023 - 10:58 - dieulienhoa67]

Là thời gian chứng Đạo nhanh ngoài sức tưởng tượng của mình. 1 người hội đủ duyên lành Parami chỉ cần sự hiểu thấu được vấn đề : bản chất do duyên và bản chất Tam Tướng Vô Thường - Khổ - Vô Ngã. Mọi hiện hữu có rồi mất đi = Vô thường, mình 0 muốn nhưng nó vẫn cứ vô thường >> là khổ và vô ngã. Khổ ở đây 0 phải vấn đề cảm giác mà là bản chất bị thúc đẩy. Mình muốn hay 0 vẫn bị đẩy tới sanh diệt vô thường. Ngay trong đó nó đã ngầm chứa bản chất vô ngã, là 0 ai sai sử điều khiển điều động hết. Vạn Pháp cứ theo điều kiện mà có mặt/ mất đi. Thấy được vạn pháp do duyên có rồi phải mất cho nên ngay khoảnh khắc thấy được bằng Thánh Trí của tự thân mình >> tâm Thánh Đạo vừa xuất hiện tâm Thánh Quả tiếp nối theo sau. Đây là điều đặc biệt chỉ có trong Đạo Giải Thoát của Chư Phật. Akaliko là như vậy. Trong khi các chuyện nhân quả báo ứng ở đời lúc này làm thiện/ác thì lúc khác mới được quả lành/ xấu. Còn Thánh Đạo/Quả, khi đủ duyên rồi thì mọi chuyện diễn ra trong tích tắc, trong 2 sát na tiếp nối nhau. Sát na trước hiểu rõ 4 Đế là sát na sau là Thánh Quả. Ngay trong 2 sát na đó chúng ta từ phàm >> Thánh, đối với vị đắc Sơ Đạo. Ngay trong sát na đó chúng ta cắt đứt chủng tử luân hồi trong (chậm nhất là) kiếp thứ 8. Đặc biệt là như vậy. Còn nếu đó là Tam Quả A Na Hàm, thì ngay sát na Tam Quả xuất hiện, vị ấy cắt đứt hoàn toàn chủng tử dục giới, 0 còn quay lui cõi dục. Còn nếu đắc quả Arahant thì vị ấy ngay lúc đó cắt đứt triệt để sanh tử luân hồi, trong 1 sát na. Nên gọi Akaliko nghĩa là Đạo Giải Thoát vượt ngoài thời gian. Luân hồi quá chùng lâu nhưng khi đủ duyên thì chỉ trong 1 sát na. Theo Abhidhamma thì 1 sát na là đơn vị thời gian, cũng có nghĩa là 1 đơn vị tâm lý/pháp. Nó ngắn và nhanh đến mức trong 1 nháy mắt có hàng triệu sát na sanh diệt. 26:48

[20/07/2023 - 04:05 - dieulienhoa67]

Nếu mà đủ duyên rồi, dòng sanh tử thăm thẳm từ vô thi, kết thúc trong 1 thời gian rất ngắn như vậy. Akaliko vượt khỏi thời gian là chỗ đó.

Opanayiko là hướng thượng. Opa = đi lên, hướng lên trên, thượng, thượng = đi lên. Phật pháp có chức năng đưa người hướng lên trên, vd mình đủ duyên thì từ phàm >> Thánh, chưa đủ duyên thì hành trì theo lời Phật sẽ đưa mình từ sa đọa >> cảnh giới nhân thiên, từ thấp >> cao.

Ehipatiko = thách thức thử nghiệm, càng hành trì càng thấy ra nhiều điều hay. Giáo lý đạo khác họ e ngại chuyện phanh phui ố xẻ. Giáo Pháp của chư Phật mình càng đào xới mổ xẻ >> khám phá ra độ sâu và chiều rộng kinh khủng. Một bài Kinh Phật dạy độc đáo ở chỗ có nhiều tầng ý nghĩa sâu thẳm bên trong bài Kinh tùy theo trình độ trí tuệ sâu rộng của mỗi người.

.... vinnuhi = Giáo Pháp Phật chỉ dành cho người trí, 0 dành cho người thiếu trí. Nếu mình cứ cầm đầu hương dục, sung sướng, ăn ngon mặc đẹp tiện nghi đầy đủ. Rồi 1 ngày mình nói đi tu mà lòng hoàn toàn 0 có khát niệm nhận thức gì hết thì sẽ 0 hiểu được lời Phật. 30:16

[21/07/2023 - 07:18 - dieulienhoa67]

Đạo này chỉ dành cho người có trí, là người biết nhìn ra vấn đề. Có 2 cách nhận thức vấn đề. 1. nhận thức theo ý mình muốn. 2. nhận thức vấn đề như nó là, đây là cách nhận thức của người trí. Không nên lấy nền tảng văn hóa sở dục của mình mà nhận thức vấn đề. Có nhiều người thích nhận

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

định bài kinh này kinh kia theo ý muốn của họ. Vd như bài Kinh Phật dạy cho ông Cấp Cô Độc. Trong đó Phật nói 1 người cư sỹ bỏ công sức làm ra tài sản 1 cách hợp pháp, đúng theo Đạo thì họ có quyền hưởng dụng những gì họ tạo ra và lấy 1 phần trong đó để làm công đức. Đây chính là nếp sống tốt đẹp nhất của người cư sỹ. Làm việc kiếm sống cách lương thiện, sử dụng đúng pháp/đạo, lợi mình lợi người. Nhiều người mê bài này lắm, nghĩ là Phật cho phép mình được quyền sống tung tăng trong 5 dục. 0 phải vậy. Người thích hưởng dục nghe thì hiểu vậy. Còn người ly dục thì hiểu đây là cách nói dành cho những người khả năng có hạn, chưa thể tiến xa hơn trên đường Đạo. Vd mình thấy ng ta thích nấu ăn, mình có thể góp ý gì trong lĩnh vực đó thì góp ý. Trong trường hợp đặc biệt ngài giảng như vậy, mình nghe lại tưởng là Ngài rất coi nặng chuyện nấu ăn đó. 0 phải. Với người thích học thì khi lên phòng sách ngài lại giảng chuyện khác như toán lý hóa văn sử địa ... Khi giảng cho người thích nấu ăn thì ngài giảng khác, vd như góp ý thêm món này 1 chút, bớt gia vị kia 1 chút... Đừng nghe khúc nấu ăn thì lại tưởng ngài coi trọng/mê chuyện nấu ăn. Cho nên có 2 cách nhận thức vấn đề như nói trên. Đạo này dành cho người trí là chỗ đó. 33:39

[22/07/2023 - 08:16 - dieulienhoa67]

Ngay khi thành Đạo là Ngài thấy Đạo này khó trăm bề để chứng đắc và để dạy. Tuy nhiên khó là vậy nhưng trong thực tế Ngài biết tùy căn cơ mỗi người. Có những chúng sinh con mắt ít bụi, giống đóa sen còn nằm trong bùn, có đóa sen đã ngoi lên khỏi mặt nước chỉ cần thêm chút duyên là bung nở. Có những đóa sen vĩnh viễn nằm trong bóng đêm. Phật trí vô biên, Phật lực vô cùng 0 thể độ người vô duyên.

Nên cái cuối cùng ... vinnuhi = dành cho người trí tự mình giác ngộ chứ Đạo này 0 dành cho người tào lao.

Niệm Tăng: có 9 hồng danh, ân đức Tăng Bảo gom gọn lại có 3:

1. chư Tăng là những vị đi đúng con đường chư Phật đã dạy.
2. Thành tựu trí tuệ giác ngộ gồm 4 Đạo - 4 Quả.
3. Vì tu đúng và thành tựu Thánh Trí nên các vị nhận sự lễ bái cúng dường. 0 có đối tượng nào xứng đáng được lễ bái cúng dường hơn các vị hiền Thánh nói chung.

Trong 1 số trường hợp đặc biệt thì Phật Bảo được kể chung vào Tăng Bảo, vì bản thân Ngài cũng là 1 bậc Thánh.

Trong bài Cúng Dường Phân Biệt Kinh có nói rõ, có những trường hợp cúng dường trai Tăng (Sangha dāna) đến chư Tăng có Đức Phật dẫn đầu. Có trường hợp 0 có Đức Phật. Cả 2 trường hợp đều được gọi là Trai Tăng. 36:56

[24/07/2023 - 06:59 - dieulienhoa67]

Cho nên Tăng Bảo có nhiều ân đức, mình gom lại có 3:

- Tu đúng đường, đúng lời dạy chư Phật.
- Nhờ tu đúng nên hành tự Thánh Trí Giác Ngộ.
- Do có Thánh Trí Giác Ngộ nên các Ngài là ruộng phước cho chúng sanh gieo trồng quả lành, công đức trên đó.

Đó là niệm Phật, Pháp, Tăng.

Niệm thí là sao? Là quán tưởng suy niệm về khả năng buông bỏ, hào sảng, chia sẻ của mình. Dù mình có nghèo thế nào đi nữa thì hoàn toàn vẫn có thể tu đề mục niệm Thí. Là sao? Dù mình rất nghèo nhưng khi có khúc bánh mỳ vẫn sẵn sàng chia đôi chia 3 cho ng khác, tôi luôn sống với tâm lòng hào sảng, 0 muốn giữ cái gì cho riêng tôi. Tôi sử dụng vật chất cho nhu cầu tối yếu, tối cần, tối thiểu.

(giảng và viết sách, xin Sư, nếu được, hạn chế dùng chữ Nho, chữ Hán Nôm ạ, ng sau này 0 hiểu nên dùng sẽ là rào cản khiến ng ta 0 hiểu Phật Pháp ạ). Chứ 0 có ý thích thú trong việc tích lũy sống đời mà ăn của, mà luôn sẵn sàng, thậm chí tôi ngủ, sẵn sàng tắt đèn cho ng khác mượn cái quần 3 lỗ của tôi. Sự thật là như vậy vì tôi đang giúp người nghèo mà. Nghĩa là nghèo thì vẫn có thể niệm thí được. 0 phải niệm suông mà thật sự có khả năng đó thì mới niệm. Còn nếu keo kiệt thì 0 niệm Thí được. Phải niệm thế này:

1. Phúc thay cho kẻ nào có tấm lòng hào sảng, bàn tay mở rộng để chia sẻ.

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

2. Phúc thay cho kẻ nào có được cái để chia sẻ.
3. Phúc thay cho kẻ nào luôn luôn có được đối tượng để chia sẻ. 40:11

[25/07/2023 - 08:29 - dieulienhoa67]

Đối tượng càng tốt/cao quý thì càng tốt. Là nói trong ngoặc đơn. Còn trong tinh thần bồ thí rất ráo của Phật Đạo thì bồ thí 0 phân biệt. Bồ thí thì cần tinh thần 0 phân biệt, nhưng quả báo của việc bồ thí thì tùy đối tượng, trường hợp mà quả nhiều/ít. Bồ thí cho quả lớn/nhỏ tùy theo đối tượng tập thể/cá nhân, bậc đức độ/ 0 đức độ. Tuy nhiên tấm lòng ng bồ thí thì 0 nên phân biệt. Vì sao? Vì bồ thí bằng tấm lòng bao la >> quả báo lớn rộng bấy nhiêu. Bồ thí bằng tâm phân biệt >> quả báo rất hạn chế.

Vd: khi nấu 1 nồi cơm trắng để bát cho 1 nhóm chư Tăng, tu nữ đi bát ngang nhà >> lòng 0 phân biệt, 0 biết các vị ấy là ai, tu tới đâu. Chỉ biết họ cần thực phẩm để về họ tu. Nấu 1 nồi cơm trắng 0 bao nhiêu, ai đi khát thực qua mình cũng cho với tất cả tấm lòng thương quý kính yêu, công đức lớn hơn khi thỉnh 80 vị danh Tăng với tâm phân biệt, bó buộc trong mấy vị danh Tăng này. Lúc đang cúng dường mà nghe nói có nguyên 1 nhóm chư Tăng đi bát ngang mà mình ngó nghĩ là cỡ đó đâu có cửa vô đây, phải cỡ tầm này mới vô đây được. Tâm bồ thí như vậy là chết rồi. Còn vị thí chủ thứ thiệt thì khi ĐANG cúng cho 80 vị danh Tăng mà nghe nói có mấy vị Tăng vô danh đang đi bát ngang qua ngoài đường, họ cũng ra kính mên rước vào. Như vậy mới là thí chủ thứ thiệt.

Nói như vậy 0 có nghĩa là tôi kêu gọi mọi người đang là đệ tử cao Tăng kiểm tôi để làm phước.

Niệm thí là niệm thấy mình có cái hạnh như vậy thì mới niệm được. 43:29

[26/07/2023 - 06:12 - dieulienhoa67]

Nếu có lòng keo kiệt hay lòng phân biệt, lựa chọn đối tượng thì khả năng niệm thí 0 có. Người giàu nứt vách lâu lâu rước các vị cao Tăng về cúng dường là chuyện bình thường. Cái khó là khi trao ra, tâm 0 phân biệt mà chỉ do lòng thương, 0 tính toán mà chỉ nghĩ các vị ấy cần. Còn nếu 1 ngày thu nhập 2tr VND mà bồ thí hơn 500.000đ mình run, dĩ nhiên mình cũng phải tính toán dự phòng, nhưng khi hơi run thì là niệm thí chưa tới mức. Theo tôi thí chủ thứ thiệt thì tùy duyên. Nếu gặp trường hợp cần 2tr thì cúng hết, ngày mai tính khác.

Niệm thiên:

Mình xét xem chư thiên các cõi, vì đâu được về trên đó. Chắc chắn là do các hạnh lành. Những hạnh lành ấy ta cũng có. Ta tu hành là để cầu đạo giải thoát, 0 phải cầu sanh thiên. Tuy nhiên so với các vị trời thì ta có đủ tư cách, các hạnh lành để mai này về đó cộng trú với họ. Phải quán tưởng như vậy. 0 phải để thấy mình hay mà để kịp thời bổ sung những cái thiếu và 0 để mất những cái đã có. Quán như vậy thì các vị như thế nào, mình cũng có cửa để lên với các vị. Khi niệm như vậy mình mới tách ra khỏi phàm trần ngũ trược ác thế này. Rất an lạc. Dù mình sống ở những nơi khổ, trong xóm lao động, trong căn nhà tôn thấp tè nóng nực, 2vc 2 cọc vé số đi bán. Nhưng khi mình thấy mình có 3 Quy, 5 giới, 8 giới, biết giáo lý, có giờ sống Chánh Niệm, thiền định >> hoàn toàn có cửa đi lên. Còn chuyện ông này bà nọ nhà lầu xe hơi ở cõi này chưa chắc sanh thiên. Nghĩ như vậy để mình sống an lạc. Hôm nay kẹt gửi thân tạm vài bữa, còn chỗ tái sinh về là chỗ khác. Niệm thiên là như vậy để hoan hỷ bổ sung những cái chưa có, củng cố bảo trì những cái đã có, phát triển cái yếu thành mạnh, nhiều. Sống ở đây như 7ng lòng nghĩ tưởng cõi thiên. 47:03

[27/07/2023 - 07:28 - dieulienhoa67]

Mình biết là tất thờ 1 cái là khỏe ru. Và bồ thí 1 tỷ, 5, 10 tỷ, 0 bằng tấm lòng của mình sẵn sàng bồ thí 5, 10 tỷ. Nếu do 1 hoàn cảnh đặc biệt/ thúc ép nào đó mà bồ thí, ngoài ra mình 0 đủ hào sảng bồ thí thì 0 = người ta bồ thí bạc lẻ với tấm lòng rộng rãi sẵn sàng chia sẻ 20% - 30% thu nhập cho ng khác. Tức là quan trọng ở tấm lòng hào sảng khi bồ thí sẽ cho quả phước tốt hơn. Chứ dựa vào đây mà người giàu nứt đổ vách cho bạc cắc rồi nói là của ít lòng nhiều là 0 chính xác.

Giảng 6 thường niệm là 1. nghĩ đến những người sơ cơ. 2. Lát nữa sẽ gặp Kinh tiếp theo là Kinh Mahànàma, cũng giảng về 6 tùy niệm, trong Kinh này có đoạn số 1 rất quan trọng, Phật dạy: khi nào, này Mahànàma, vị Thánh đệ tử niệm Như Lai (Phật) thì trong khi ấy tâm 0 bị phiền não chi

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

phối. Tâm vị ấy được chánh trực nhờ dựa vào Như Lai. Và này Mahanama, 1 vị Thánh đệ tử với tâm như vậy thì được nghĩa tín thọ, Pháp tín thọ, được hân hoan liên hệ đến Pháp. Trong Chú Giải giải thích: Pháp ở chỗ này có nghĩa là Tam Tạng và Chú giải.

Nghĩa tín thọ ở đây nói về Chú Giải. Pháp tín thọ ở đây là Chánh Tạng. 50:52

[28/07/2023 - 06:56 - dieulienhoa67]

Nhờ 6 pháp thường niệm này mà hành giả thân lạc tâm an để có thể thực hiện tốt hơn pháp học và pháp hành. Pháp học là nghiên cứu Tam Tạng, Chú Giải tốt hơn. Pháp Hành là tu Chỉ - Quán (Samatha - Vipassana) tốt hơn. Bằng chứng là phải có niềm tin như thế nào đó mới vào room này nghe Pháp cả 1-2 tiếng. Bản thân tôi cũng phải có niềm tin thế nào đó để hàng ngày đọc Chú Giải hướng dẫn cho bà con. Nhiều khi 0 nhằm buổi giảng thì tôi vẫn nghiên cứu Chú Giải, đọc rất thường xuyên. Vd như khi đọc Kinh mà thấy có gì ngộ ngộ, hay suy nghĩ thấy cái gì ngộ ngộ chưa rõ là mở Chú Giải ra coi. Rất thường xuyên. Phải có niềm tin tối thiểu như thế nào đó thì mới làm như vậy, sóng chìm sâ trong đó. Chứ mới sinh ra thì 0 biết hết được như vậy để nói cho bà con nghe.

Như vậy nhờ tin Phật, Pháp, Tăng, tin nơi Tam Bảo, tin vào các đức Lành, thì ta mới có đủ hứng thú để vui mình trong Pháp Học, Pháp Hành. Pháp Học là nghiên cứu Giáo Lý, Pháp Hành là hành trì Chỉ - Quán. Nên 6 pháp thường niệm này rất quan trọng.

Trong quyển Kinh Nghiệm Tuệ Quán 2, trong đó có mấy phần phụ lục rất quan trọng, vd như làm thế nào để tra dồi Thất Giác Chi, trong đó có Hỷ Giác Chi. Nói tu là giữ Chánh Niệm, Định, sẽ có này/kia, nhưng giờ làm sao có niệm, định, Thất Giác Chi? Trong đó có nói rõ, làm sao để tránh được 5 triền cái. Đặc biệt trong đó có phần nói về 200 khía cạnh Chân Đế, rất quan trọng. Vd từ đây về sau bà con nói rằng tôi có niềm tin, trí tuệ, kham nhẫn thì phải hiểu đó nghĩa là gì. Trong đó định nghĩa rất rõ chứ 0 nói chung chung được. Cách đây vài ngày tôi dạy học ở Hollando, có 1 người nhờ tôi giải thích chữ vọng tâm, vọng niệm, vọng chấp.

Tôi nói trong kiến thức của 1 người học chemical, thì 0 có bánh kẹo xôi chè rong đó. 54:16

[29/07/2023 - 10:44 - dieulienhoa67]

Mà trong đó chỉ có những thành phần hóa chất như glucose, acid, protein ... Bánh kẹo xôi chè là những khái niệm bên ngoài phòng Lab, ngoài chuyên môn hóa học.

Ở đây cũng vậy, theo Kinh Phật thì mình nói chung chung muốn xài chữ gì thì xài, nhưng trong Abhidhamma thì 0 thể nói chung chung. Vọng tâm, vọng niệm, vọng chấp thì phải hiểu trường hợp nào là thiếu trí tuệ, tà kiến >> vọng chấp. Phóng dật, thiếu định > vọng tâm, thất niệm là thiếu niệm >> vọng niệm. Trong Abhidhamma nói rõ như vậy chứ 0 nói chung chung. Phóng dật là thất niệm, là thiếu định, hiểu chánh niệm. Minh học giáo lý là phải rõ ràng minh bạch như Toán. Vd như thay vì nói chung chung thì trong giáo lý ghi rõ: sơ thiên là sao, bỏ 5 được 5, bỏ 5 triền được 5 chi thiên... , còn nói chung chung thì thiên là giữ tâm rỗng rang 0 chấp, trụ vào hư không, 0 vướng kẹt trong 6 trần. Nói như vậy rất mơ hồ, khó thực hành. Khi nắm chắc giáo lý rồi thì rất là căn bản, 0 còn kẹt trong các con số nữa.

Nhiều người hiểu lầm Abhidhamma, nói là Đạo Giải Thoát là phải nói về tâm. Tâm thì vô tướng vô hình, sao có con số 15, 17, 18, 31, 42? thấy xa vời với chuyện giải thoát. Nhưng khi học kỹ, cứng rồi thì sẽ có 1 ngày anh quên sạch mấy con số này nhưng anh 0 đi lạc. Còn chưa học đã chê. Giống như đi học ngoài đời +, -, x, :, phương trình, khai căn ... Sóng chỉ cần + - x : chứ đâu cần mấy cái kia? Nhưng mà sai! Chính những kiến thức đại số, lượng giác đó sẽ hỗ trợ cho mình vô vàn khía cạnh khác trong đời sống. 57:20

[31/07/2023 - 07:16 - dieulienhoa67]

Anh học đi rồi sẽ thấy có 1 ngày anh quên sạch nhưng cái quên sạch của người có học khác với người dốt đặc 0 biết gì hết. Người nghe ba mớ, hoặc vô chùa nghe Thầy mà dốt nói thôi đừng học mắc công, đừng lo thiên, chỉ lo niệm Phật. Nghe thì sướng vì nó vừa với cái đầu bư của mình.

Nhưng tới 1 lúc mình sẽ thấy dốt giáo lý thì kẹt 4 bề/phía. Nên ở đây Ngài dạy phải sống miên mật thiết tha với 6 pháp thường niệm này thì từ đó mới có đủ hứng thú, thấy thú vị trong việc nghiên cứu giáo lý và tu tập chỉ - quán. Rất quan trọng. Trong đây Ngài nói rất rõ và đặc biệt trong Chú Giải

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

nói rất rõ: 6 thường niệm này tuy được gọi là đề mục Samatha nhưng 0 dẫn đến đắc thiền hay tầng thiền nào hết, chỉ đủ cho cận định. Nhưng với 1 hành giả 4 Niệm Xứ, nếu đắc sơ, 2, 3, 4 thiền thì tốt, nhưng trong lúc tu tập họ 0 cần tới sơ, 2, 3, 4 thiền, do đắc những thiền này cần tập trung rót ráo vào các đề mục đất nước lửa gió ... lúc đó 0 dùng trí tuệ quán tánh sanh diệt được. Cho nên lúc tu tập tuệ quán, mình chỉ cần tối đa là cận định là làm việc được rồi.

6 thường niệm này mang lại 3 lợi lạc:

1. Khả năng định tâm, tập trung tư tưởng vì là đề mục Samatha.
2. Vun bồi đạo tâm, tín tâm của mình đối với Tam Bảo.
3. Công đức vô lượng. Những đề mục như đất nước lửa gió xanh vàng đỏ trắng ... có thể cho mình đắc thiền còn nếu 0 đắc thì hành giả chỉ được định tâm. Còn với 6 đề mục thường niệm Phật Pháp Tăng Thí Giới Thiên này thì cho mình 3 điều trên. 6 thường niệm này cho công đức trùng điệp.

Càng niệm thì Đạo Tâm ngút ngàn. 1:00:20

[01/08/2023 - 11:10 - dieulienhoa67]

Tôi 0 chê đề mục nào vì cái nào cũng Phật dạy, nhưng mình niệm mấy đề mục xanh vàng đỏ trắng kia thì cho mình định tâm, dẫn đến thiền định, thần thông nhưng 0 được 3 lợi ích nêu trên, đối với Tam Bảo thì trớt quớt. 6 pháp thường niệm này, đặc biệt là Phật Pháp Tăng thì gieo duyên cho đời đời kiếp kiếp vừa sanh ra gặp Phật Pháp là khăng khít luôn.

Nhiều người lớn lên trong XH Âu Mỹ, Tôn Giáo Cơ Đốc, tâm thức Thiên Chúa, nhưng khi bước vào thư viện đại học thấy quyển Kinh Phật là họ rời 0 nổi, giống như về lại mái nhà xưa. Họ cố gắng học xong đi làm rồi thành Phật tử, xuất gia. Có nhiều người bỏ hết bay thẳng sang Tích Lan để xuất gia. Vì họ đã lang thang lưu lạc 0 nhà bao nhiêu năm, bây giờ họ tìm thấy ngôi nhà Phật Pháp thì 0 thể nào 0 về. Khi đọc về cuộc đời các vị Danh Tăng Tây phương mình thương lắm. Các vị có căn lành, có hạt giống lành Phật Pháp nơi tâm nhiều đời nên hôm nay hôm nay nghe thấy chữ Phật, thấy giáo lý Phật là họ bị cuốn hút nên bỏ hết chạy về với Đạo.

Ở đây Đức Thế Tôn dạy ngài Mahanama 6 pháp tùy niệm này tuy 0 dẫn đến thiền định thần thông, nhưng cho hành giả 3 lợi ích nêu trên. Người có khả năng tập trung tư tưởng thì đời đời sinh ra có khả năng đắc thiền dễ như nhắm mắt. Nên 6 đề mục thường niệm này rất đáng để mình lưu tâm.

Chính kim khẩu Thế Tôn đã dạy niệm ân đức Phật là quan trọng. Trong Tăng Chi Bộ Kinh - phần 1 Pháp Ngài nói: này các Tỷ Kheo, có 1 pháp mà khi tu tập tới nơi tới chốn sẽ mang lại lợi ích lớn, quả báo lớn, đó chính là pháp môn niệm (ân đức) Phật.

Ngài dạy rằng: khi các người có lòng thương mến ai đó, là cha mẹ vợ chồng con cái thân quyến bạn bè chòm xóm đồng hương đồng nghiệp ... thì hãy n trú họ vào niềm tin nơi Tam Bảo.

[02/08/2023 - 05:03 - dieulienhoa67]

1:03:38

Vì đó là cách thể hiện tình cảm xứng đáng nhất, ý nghĩa nhất, 0 có quà tặng nào hơn được. Trong mấy mươi năm xa xứ, thành tựu lớn nhất, điều làm tôi tâm đắc nhất là sự củng cố Đạo Tâm nơi Đức Phật. Chứ nếu mà dậm chân tại chỗ thì chưa thấy rõ. Đàng này tôi đi xa xứ, có điều kiện tiếp xúc học hỏi nhiều thì tôi thấy lời dạy của Thế Tôn cực kỳ cần thiết, chúng ta 0 nên đánh mất cơ hội rồi là xa Phật Pháp. Nên 6 pháp thường niệm này rất là quan trọng. Thành tựu lớn nhất đời người là có niềm tin nơi Phật Pháp.

Tại sao thương Phật, quý Phật lại là công đức lớn?

Là vì khi nghiên cứu Phật pháp, bà con sẽ 0 thấy trong đó có chỗ nào Phật dạy hãy thương quý riêng Ngài, mà Ngài chỉ dạy Chánh Pháp. Còn Ngài nói nên niệm ân đức Phật là niệm đức lành, chân thiện mỹ chứ 0 phải niệm cá nhân ngài. Ngài muốn mình niệm ân đức chư Phật 3 đời 10 phương. 10 hồng danh Phật ấy, 0 riêng gì của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, mà tất cả chư Phật 3 đời 10 phương đều có đủ các đức lành ấy. Những đức lành của Pháp Bảo, Tăng Bảo cũng vậy, của chư Phật 3 đời 10 phương đều như vậy. Tam Bảo xuất hiện nơi thế gian lúc nào cũng là vậy. 1:06:38

[03/08/2023 - 07:15 - dieulienhoa67]

Khi đến với Phật Pháp chúng ta sẽ có cơ hội hiểu nhiều về cái thiện hơn. 1 người học hiểu Phật Pháp đúng mức thì cái nhìn của họ rất thông thoáng. Khả năng cảm thông của họ 0 bờ bến. Những

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐỊNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

tín đồ các tôn giáo khác hay là người của 1 chủ nghĩa, học thuyết chính trị nào đó thì tư duy của mình dễ đóng khung trong cái khung mà mình được tiếp nhận, còn ai học Đạo, học Phật Pháp mà đóng khung như vậy là chưa có tới nơi. Trong Tạng Luật ghi rõ: chính Đức Thế Tôn khi ban hành giới luật cho chư Tăng thì dựa vào nhiều điều kiện:

1. Đó là chuyện cần phải làm/tránh để hỗ trợ cho con đường tu hành giải thoát.

2. Đó là chuyện cần phải làm/tránh dựa vào quan điểm, nhận thức của XH, 0 làm thì đời sẽ chê trách, 0 nên. Người tu 0 chạy theo thị phi nhưng cũng cần lắng nghe, 0 thể chà đạp, đứng trên dư luận, bất chấp dư luận thì 0 được. Minh là ng tu, 0 phải trâu mà chúng chửi 0 nghe.

3. Có khi ngài đối chiếu, so sánh với các tôn giáo khác. Vd vấn đề nhập hạ, có nhiều lý do: 1. Cần thiết cho con đường tu hành. Mùa mưa, chư Tăng cần 1 chỗ an cư để hoàn thành Đạo nghiệp. 2.

Quan điểm xã hội, dư luận. Mùa mưa đi đứng lầy lội, khó khăn lạnh lẽo, gió mưa, côn trùng>> nên ở yên 1 chỗ. 3. Đối chiếu với các truyền thống tâm linh tín ngưỡng tôn giáo bên cạnh để 0 bị lập dị. Các tôn giáo khác hàng năm cũng có mùa cấm túc, ở yên để tĩnh tâm, dưỡng tâm.

Phật Pháp thông thoáng như vậy. Và khi Đức Thế Tôn nói về những bậc hiền trí trong đời, dù họ 0 phải là Phật tử, ngài nói bằng cách rất nhẹ nhàng, đẹp, những lời có cánh. Đạo Phật tốt, chân chính là phải như vậy. Người Phật tử chân chính thì khả năng cảm thông, chia sẻ lớn vô cùng. 1:10:02

[04/08/2023 - 07:19 - dieulienhoa67]

Họ có thể đọc Khổng, Lão, Trang Tử 1 cách thanh thản. Cái gì là châu ngọc, cát sỏi hay gỗ đá thì họ thấy đúng là như vậy. Đây là lý do chúng ta may mắn vô cùng được hiểu, tin theo Phật. Vì Phật dạy rằng thế giới này là thế giới cần được nhận thức, con chỉ được giải thoát khi con hiểu được thế giới. Khổ Đế cần được hiểu, Tập Đế cần được trừ, Diệt Đế cần được chứng, Đạo Đế cần được tu. Toàn bộ thế giới này là Khổ Đế cần được nhận thức, hiểu biết. Mà nếu bây giờ đóng khung thì giống như lấy 2 miếng da che 2 bên mắt con ngựa, chỉ nhìn 1 hướng, chỉ biết đi bên lè phải hoặc lè trái mà thôi >> đi ngược dòng chảy của vũ trụ. Trời đất có bao nhiêu thứ để nhìn, nghe, nhận thức, cảm nhận mà lại tự nhốt tù cái đầu của mình. Tự nó đã vô minh rồi, nay lại thêm bao nhiêu rào cản của triết học, tôn giáo, chính trị, xã hội ... thì có phải ngu lắm hay 0?

[ghi chép hoàn tất]

WWW.TOAIKHANH.COM